

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 november 2016
(OR. en)

14776/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0364 (COD)**

**EF 352
ECOFIN 1097**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	23 november 2016
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2016) 854 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2013/36/EU när det gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder

För delegationerna bifogas dokument – COM(2016) 854 final.

Bilaga: COM(2016) 854 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.11.2016
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/36/EU när det gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Den föreslagna ändringen av direktiv 2013/36/EU (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet* eller *CRD*) ingår i ett lagstiftningspaket som även innehåller ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallad *kapitalkravsförordningen* eller *CRR*), av direktiv 2014/59/EU (nedan kallat *krishanteringsdirektivet* eller *BRRD*) och av förordning (EU) nr 806/2014 (nedan kallad *förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen* eller *SRMR*).

De senaste åren har EU genomfört en stor reform av regelverket för finansiella tjänster för att öka motståndskraften hos institut (dvs. kreditinstitut och värdepappersföretag) som är verksamma i EU:s finansiella sektor, huvudsakligen på grundval av globala standarder som överenskommit med EU:s internationella partner. I reformpaketet ingick framförallt förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallad *kapitalkravsförordningen* eller *CRR*) och i direktiv 2013/36/EU (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet* eller *CRD*), som handlar om tillsynskrav för och tillsyn av institut, direktiv 2014/59/EU (nedan kallat *krishanteringsdirektivet* eller *BRRD*), om instituts återhämtning och resolution och förordning (EU) nr 806/2014 om den gemensamma resolutionsmekanismen (*SRM*).

Dessa åtgärder vidtogs till följd av den finansiella krisen under 2007–2008 och för att beakta internationellt överenskomna standarder. Medan dessa reformer har gjort det finansiella systemet stabilare och mer motståndskraftigt mot många typer av eventuella framtida chocker och kriser hanterar de inte ännu på ett övergripande sätt alla identifierade problem. Föreliggande förslag syftar därför till att komplettera reformagendan genom att åtgärda kvarvarande brister och genomföra vissa utestående delar av reformen som är nödvändiga för att garantera instituten motståndskraft, men som först nyligen har slutförts av internationella standardiseringsorgan (dvs. Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB)):

- En bindande bruttosoliditetsgrad som ska förhindra att institut i alltför stor utsträckning ökar sin bruttosoliditetsgrad, för att till exempel kompensera för dålig lönsamhet.
- En bindande kvot för stabil nettofinansiering (NSFR) som kommer att befästa instituts förbättrade finansieringsprofiler och upprätta en harmoniserad standard för hur mycket stabil och långsiktig finansiering institut behöver för att klara av perioder av marknads- och finansieringsstress.
- Mer riskkänsliga kapitalbaskrav för institut som i stor utsträckning handlar i värdepapper och derivat, som ska förhindra alltför stor avvikelser i dessa krav som inte bygger på institutens riskprofiler.
- Sist men inte minst nya standarder för den totala förlusttäckningskapaciteten (TLAC) för globala systemviktiga institut som kommer att kräva att dessa institut har högre förlustabsorberande kapacitet och rekapitaliseringskapacitet, som ska hantera sammankopplingar på de globala finansmarknaderna och ytterligare stärka EU:s

förmåga att avveckla systemviktiga institut och samtidigt minimera riskerna för skattebetalarna.

Kommissionen framhöll behovet av ytterligare riskreducering i sitt meddelande av den 24 november 2015 och åtog sig att lägga fram ett lagstiftningsförslag som bygger på de internationella överenskommelser som förtecknas ovan. Sådana riskreduceringsåtgärder kommer inte bara att ytterligare stärka det europeiska banksystemet och marknadernas förtroende för det, utan också lägga grunden för ytterligare framsteg för att fullborda bankunionen. Behovet av ytterligare konkreta lagstiftningsåtgärder som ska vidtas för att minska riskerna inom finanssektorn framhölls också i Ekofinrådets slutsatser av den 17 juni 2016. I Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015 anges också vissa delar av det nuvarande regelverket som bör åtgärdas ytterligare.

Samtidigt måste kommissionen ta hänsyn till det befintliga regelverket och den nya lagstiftningens utveckling på internationell nivå och möta de utmaningar som påverkar EU:s ekonomi, särskilt behovet att främja tillväxt och sysselsättning i tider av osäkra ekonomiska utsikter. Olika viktiga politiska initiativ såsom investeringsplanen för Europa (Efsi) och kapitalmarknadsunionen har lanserats för att stärka unionens ekonomi. Institutens förmåga att bidra till finansieringen av ekonomin måste stärkas utan att inkräkta på regelverkets stabilitet. För att se till att den senaste tidens reformer i finanssektorn samverkar väl med varandra och med nya politiska initiativ, men också med bredare reformer inom finanssektorn på senare tid, genomförde kommissionen efter ett remissförfarande en grundlig övergripande utvärdering av det befintliga ramverket för finansiella tjänster (inklusive CRR, CRD, BRRD och SRMR). Den kommande översynen av globala standarder bedömdes också ur ett mer övergripande ekonomiskt perspektiv.

De ändringar som är en följd av den internationella utvecklingen innebär att internationella standarder noggrant införlivas i unionsrätten, med vissa riktade justeringar för att återspegla EU:s särdrag och allmänna politiska överväganden. Att EU:s små och medelstora företag eller infrastrukturprojekt mestadels är beroende av bankfinansiering motiverar särskilda lagstiftningsjusteringar för att se till att instituten fortsatt kan finansiera dem eftersom dessa företag utgör ryggraden i den inre marknaden. Detta förutsätter ett smidigt samspel med de nuvarande kraven om till exempel central clearing och säkerheter för derivatexponeringar, eller en gradvis övergång till vissa av de nya kraven är nödvändiga. Sådana justeringar är begränsade i fråga om omfattning och giltighet i tiden och undergräver därför inte förslagets allmänna effektivitet, som är anpassad till den grundläggande ambitionsnivån i de internationella standarderna.

Som en följd av remissförfarandet syftar dessutom förslagen till att förbättra de befintliga bestämmelserna. Kommissionens analys visade att det nuvarande regelverket kan tillämpas på ett mer proportionerligt sätt, särskilt med hänsyn till situationen för mindre och mer icke-komplexa institut där vissa av de nuvarande informations- och rapporteringskraven, och de komplicerade krav som gäller för handelslager inte verkar vara motiverade av tillsynsmässiga skäl. Kommissionen bedömde dessutom den risk som är förenad med lån till små och medelstora företag samt infrastrukturprojekt och konstaterade att för vissa av dessa lån borde kapitalkraven vara lägre än i dag. Föreliggande förslag kommer således att rätta till dessa krav och öka proportionaliteten av tillsynsregelverket för finansiella institut. Institutens förmåga att bidra till finansieringen av ekonomin kommer därmed att stärkas utan att undergräva regelverkets stabilitet.

Avslutningsvis har kommissionen i nära samarbete med expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring bedömt tillämpningen av de alternativ och handlingsutrymmen som anges i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen. På grundval av denna analys är det föreliggande förslaget syfte att undanröja vissa alternativ och handlingsutrymmen när det gäller föreskrifterna om bruttosoliditetsgraden, stora exponeringar och egna medel. Det föreslås att möjligheten att skapa nya statligt garanterade uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet och som inte skulle behöva dras av från det lagstadgade kapitalet skulle avskaffas.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Flera aspekter i förslagen gällande kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen är en följd av interna översyner, medan andra anpassningar av det finansiella regelverket har blivit nödvändiga mot bakgrund av senare händelser, till exempel antagandet av BRRD, inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen och det arbete som utförts av Europeiska bankmyndigheten och på internationell nivå.

Genom förslaget införs ändringar av den befintliga lagstiftningen och som gör den fullständigt förenlig med gällande bestämmelser om tillsynskrav för och tillsyn av institut och med regelverket för deras återhämtning och resolution.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Fyra år efter det att de europeiska stats- och regeringscheferna enades om att skapa en bankunion har två pelare i bankunionen – gemensam tillsyn och resolution – inrättats på grundval av ett enhetligt regelverk för alla institut inom EU. Även om betydande framsteg har gjorts behövs ytterligare insatser för att fullborda bankunionen, inbegripet inrättandet av ett gemensamt insättningsgarantisystem.

Översynen av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet ingår i de riskreducerande åtgärder som krävs för att ytterligare stärka motståndskraften i banksektorn parallellt med det stegvisa införandet av det europeiska insättningsgarantisystemet (EDIS). Samtidigt syftar översynen till att säkerställa ett fortsatt enhetligt regelverk för alla institut i EU, både i och utanför bankunionen. Initiativets övergripande mål, som beskrivs ovan, är helt förenliga och samstämmiga med EU:s grundläggande mål att främja finansiell stabilitet, minska sannolikheten för och omfattningen av skattebetalarnas stöd när ett institut försätts i resolution liksom att bidra till en harmonisk och hållbar finansiering av ekonomisk verksamhet som bidrar till en hög grad av konkurrenskraft och konsumentskydd.

Dessa övergripande mål är också förenliga med de mål som uppsatts för andra viktiga EU-initiativ såsom beskrivits ovan.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

De föreslagna ändringarna bygger på samma rättsliga grund som de rättsakter som är föremål för ändringar, dvs. artikel 114 i EUF-fördraget, för förslaget till förordning om ändring av CRR, och artikel 53.1 i EUF-fördraget för förslaget till direktiv om ändring av CRD IV.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De mål som eftersträvas med de föreslagna åtgärderna syftar till att komplettera redan befintlig EU-lagstiftning och kan därför bättre uppnås på EU-nivå snarare än genom olika nationella initiativ. Nationella åtgärder som syftar till att bland annat stärka institutens bruttosoliditet, stärka deras stabila finansiering och skärpa kraven på kapital i handelslagret skulle inte skulle vara lika effektiva när det gäller att uppnå finansiell stabilitet som EU-regler, med tanke på friheten att etablera sig och erbjuda tjänster i andra medlemsstater och omfattningen av gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, kapitalflöden och marknadsintegration över gränserna som detta ger upphov till. Nationella åtgärder kan tvärtom snedvrider konkurrensen och påverka kapitalflöden. Att anta nationella åtgärder skulle dessutom skapa rättsliga problem eftersom CRR redan reglerar bankfrågor, inbegripet kraven på bruttosoliditet (rapportering), likviditet (särskilt likviditetstäckningskvoten) och handelslagerkraven.

En ändring av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet anses därför vara det bästa alternativet, eftersom man därmed kan göra rätt avvägning mellan harmoniseringen av regler och bevarande av nationell flexibilitet när så är nödvändigt, utan att inskränka det enhetliga regelverket. Ändringarna kommer att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tillsynskraven, konvergens mellan tillsynsmetoderna och säkerställa lika villkor på hela den inre marknaden för banktjänster. Medlemsstaterna kan inte i tillräcklig utsträckning uppnå dessa mål på egen hand. Detta är särskilt viktigt inom banksektorn där många kreditinstitut bedriver verksamhet på hela den inre marknaden. Fullständigt samarbete och förtroende inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) och inom tillsynskollegierna och behöriga myndigheter utanför SSM är grundläggande för att se till att kreditinstitut verkligen står under effektiv tillsyn på konsoliderad basis. Nationella regler skulle inte uppnå dessa mål.

- **Proportionalitetsprincipen**

Proportionalitetsprincipen har utgjort en integrerad del av den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget. Alla de föreslagna alternativen på olika lagstiftningsområden har inte bara bedömts individuellt mot proportionalitetsprincipen, utan avsaknaden av proportionaliteten hos de befintliga reglerna har lagts fram som ett separat problem och specifika alternativ har analyserats för att minska administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för mindre institut (se avsnitten 2.9 och 4.9 i konsekvensbedömningen).

- **Val av instrument**

Åtgärderna ska enligt planerna genomföras genom ändringar av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet i form av en förordning respektive ett direktiv. De föreslagna åtgärderna hänvisar till eller vidareutvecklar befintliga bestämmelser i dessa rättsakter (om likviditet, bruttosoliditet, ersättning, proportionalitet).

Vad gäller den nya FSB-standarden om total förlustabsorberingskapacitet (TLAC) föreslås att merparten av standarden ska införlivas i kapitalkravsförordningen, eftersom endast en förordning kan uppnå en enhetlig tillämpning, ungefär på samma sätt som det befintliga riskbaserade kapitalaskravet. Genom att tillsynskraven införs i form av en ändring av kapitalkravsförordningen säkerställs att dessa krav blir direkt tillämpliga på globala systemviktiga institut. Detta skulle förhindra att medlemsstaterna genomför motstridiga nationella krav på ett område där en fullständig harmonisering är önskvärd för att förhindra olika spelregler. En finjustering av de befintliga bestämmelserna i direktivet kommer dock att

bli nödvändig för att se till att TLAC-kravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL) är helt samstämmiga och förenliga.

Vissa av de föreslagna ändringarna av kapitalkravsdirektivet som påverkar proportionalitetsprincipen skulle ge medlemsstaterna vissa möjligheter att behålla olika regler i samband med införlivandet i nationell rätt. Detta skulle ge medlemsstaterna möjlighet att införa striktare regler på vissa områden såsom ersättning och rapportering.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Kommissionen har genomfört olika initiativ för att bedöma huruvida den befintliga tillsynsramen och kommande översyner av globala standarder är de lämpligaste instrumenten för att uppnå tillsynsmålen när det gäller institut inom EU och även om dessa institut skulle fortsätta att tillhandahålla nödvändig finansiering till EU:s ekonomi.

I juli 2015 inledde kommissionen ett offentligt samråd om de möjliga konsekvenserna av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet på bankernas finansiering av EU:s ekonomi, med särskild inriktning på finansiering av små och medelstora företag och av infrastruktur samt i september 2015 ett remissförfarande¹ som omfattade EU:s finansiella lagstiftning i sin helhet. De två initiativen krävde empiriska bevis eller konkreta synpunkter på i) bestämmelser som påverkar ekonomins förmåga att finansiera sig själv och tillväxt, ii) onödiga regelbördor, iii) återverkningar, inkonsekvenser och luckor i reglerna och iv) regler som leder till oavsedda konsekvenser. Kommission samlade också in synpunkter från berörda parter inom ramen för särskilda analyser som utförts om bestämmelser om ersättning² och proportionaliteten i de regler som ingår i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet. Avslutningsvis inleddes ett offentligt samråd i samband med den studie som kommissionen låtit utföra för att bedöma kapitalkravsförordningen när det gäller bankernas finansiering av ekonomin³.

Alla de initiativ som nämns ovan har gett tydliga belägg för behovet av att uppdatera och komplettera de nuvarande reglerna för att i) ytterligare minska riskerna i banksektorn och därigenom minska beroendet av statligt stöd och skattebetalarnas pengar i ett krisläge och ii) att stärka institutens förmåga att kanalisera tillräcklig finansiering till ekonomin.

Bilagorna 1 och 2 till konsekvensbedömningen innehåller en sammanfattning av samråden, översynerna och rapporterna.

¹ Se http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf and http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Remissförfarandet var avsett att täcka hela spektrumet av regelverket för finansiella tjänster. Konsekvensanalysen tar endast upp frågor som gäller bankfrågor. Andra frågor som rör andra delar av EU:s finansiella lagstiftning kommer att behandlas separat.

² Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 28 juli 2016 – Bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

³ Det offentliga samrådet finns på http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen⁴ diskuterades med nämnden för lagstiftningskontroll och avslogs den 7 september 2016. Efter avslaget stärktes konsekvensbedömningen genom i) en bättre redogörelse för den politiska bakgrunden till förslaget (dvs. dess förhållande till både internationell och europeisk politik, ii) fler detaljer om de berörda parternas åsikter och iii) ytterligare bevis rörande effekterna (både fördelar och kostnader) av varje politiskt alternativ som undersöks i konsekvensanalysen. Nämnden för lagstiftningskontroll avgav den 27 september 2016 ett positivt yttrande⁵ om den reviderade konsekvensbedömningen. Förslaget åtföljs av konsekvensbedömningen. Förslaget är fortsatt i överensstämmelse med konsekvensbedömningen.

Som framgår av simuleringsanalysen och de makroekonomiska modeller som utvecklats i konsekvensbedömningen kan man förvänta sig begränsade kostnader för de nya kraven, särskilt de nya Baselstandarderna om till exempel bruttosoliditetsgrad och handelslager. Den beräknade långsiktiga effekten på bruttonationalprodukten (BNP) varierar mellan -0,03 % och - 0,06 % medan ökningen av finansieringskostnaderna för banksektorn uppskattas till under 3 räntepunkter i det mest extrema scenariot. På den positiva sidan visar simuleringen att de offentliga medel som krävs för att stödja banksystemet i händelse av en finansiell kris av samma omfattning som 2007–2008 skulle minska med 32 % – en minskning från 51 miljarder euro till 34 miljarder euro.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Genom att behålla de förenklade metoderna för beräkning av kapitalbaskraven förväntas reglerna vara fortsatt proportionerliga för mindre institut. Ytterligare åtgärder för att göra en del av kraven mer proportionerliga (avseende rapportering, information och ersättning) bör dessutom minska den administrativa och efterlevnadsbördan för dessa institut.

När det gäller små och medelstora företag förväntas den föreslagna omkalibreringen av kapitalbaskravet för institutens exponeringar mot små och medelstora företag ha positiva effekter på finansieringen av små och medelstora företag. Detta skulle särskilt påverka små och medelstora företag som för närvarande har exponeringar på mer än 1,5 miljon euro, eftersom dessa exponeringar inte omfattas av stödfaktorn för små och medelstora företag inom ramen för gällande regler.

Andra delar av förslaget, särskilt de som syftar till att öka institutens motståndskraft under framtida kriser, förväntas bidra till en mer hållbar utlåning till små och medelstora företag.

Slutligen förväntas åtgärder för att minska efterlevnadskostnaderna för instituten, särskilt mindre institut och institut med lägre komplexitetsgrad, minska dessa instituts lånekostnader.

Med avseende på tredjelandsdimensionen kommer förslaget att öka stabiliteten på EU:s finansmarknader och därigenom minska sannolikheten och kostnaderna för potentiella negativa spridningseffekter på de globala finansmarknaderna. De föreslagna ändringarna kommer dessutom att ytterligare harmonisera regelverket inom hela unionen, och därigenom avsevärt minska de administrativa kostnaderna för institut från tredjeländer som bedriver verksamhet inom EU.

⁴ Insert link to impact assessment.

⁵ Insert link to opinion.

Förslaget är förenligt med kommissionens prioriteringar för den digitala inre marknaden.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har förbundit sig att leva upp till höga standarder för skydd av de grundläggande rättigheterna och har undertecknat en rad konventioner om mänskliga rättigheter. I detta sammanhang kommer förslaget inte att inverka direkt på dessa rättigheter vilka anges i FN-konventionerna om de mänskliga rättigheterna, Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna som är en integrerad del av EU-fördragen och Europeiska konventionerna om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

De föreslagna ändringarna väntas börja träda i kraft tidigast 2019. Ändringarna är nära kopplade till andra bestämmelser i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet som redan har trätt i kraft och har övervakats sedan 2014.

Baselkommittén och EBA kommer att fortsätta att samla in nödvändiga uppgifter för övervakningen av bruttosoliditetsgraden och de nya likviditetsåtgärderna för att möjliggöra den kommande konsekvensbedömningen av de nya politiska verktygen. En regelbunden översyns- och utvärderingsprocess och stresstester kommer också att bidra till övervakningen av de nya föreslagna åtgärdernas inverkan på berörda institut och bedömningen av om flexibiliteten och proportionaliteten i lämplig grad tar hänsyn till mindre instituts särdrag. Kommissionens avdelningar kommer dessutom att fortsätta delta i Baselkommitténs arbetsgrupper och den gemensamma arbetsgrupp inrättad av Europeiska centralbanken (ECB) och EBA som övervakar utvecklingen i institutens egna medel och likviditetspositioner, globalt respektive inom EU.

Uppsättningen indikatorer för att övervaka resultaten av genomförandet av de föredragna alternativen består av följande:

Om den bindande kvoten för stabil nettofinansiering (NSFR):

Indikator	NSFR för institut inom EU
Mål	På tillämpningsdagen uppfyller 99 % av de institut som deltar i EBA:s Basel III-kontroll NSFR till 100 % (65 % i grupp 1 och 89 % i grupp 2 av kreditinstitut uppfyller NSFR i slutet av december 2015)
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III

Om bruttosoliditetsgraden:

Indikator	Bruttosoliditetsgrad för institut inom EU
Mål	På tillämpningsdagen har 99 % av kreditinstituten i grupp 1 och grupp 2 en bruttosoliditetsgrad på minst 3 % (93,4 % av instituten i grupp 1 uppfyllde målet i juni 2015)
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III

Om små och medelstora företag

Indikator	Finansieringsgap för små och medelstora företag i EU, dvs. skillnaden mellan behovet av extern finansiering och tillgängliga medel
Mål	Två år efter tillämpningsdagen < 13 % (senast kända tal (13 % i slutet av 2014)
Uppgiftskälla	Europeiska kommissionen/Europeiska centralbanken SAFE-undersökning (datatäckningen begränsad till euroområdet)

Om TLAC:

Indikator	TLAC i globala systemviktiga institut
Mål	Alla globala systemviktiga banker i EU (G-SIB) uppfyller målet (> 16 % av riskvägda tillgångar (RWA)/6 % av exponeringsmättet för bruttosoliditetsgraden (LREM) år 2019 > 18 % riskvägda tillgångar (RWA)/6,75 % (LREM) år 2022)
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III

Om poster i handelslagret:

Indikator	Riskvägda tillgångar med avseende på marknadsriskerna för institut inom EU Observerad variabilitet för riskvägda tillgångar för aggregerade portföljer enligt internmetoden.
Mål	- År 2023 kommer alla institut inom EU uppfylla kapitalbaskrav för marknadsrisker enligt den slutliga kalibreringen som antogs i EU. - År 2021 kommer omotiverade variationer (dvs. variationer som inte beror på skillnader i underliggande risker) i resultaten av interna modeller hos institut inom EU vara lägre än den nuvarande variationen* av de interna modellerna hos institut inom EU. _____ * Referensvärden för den ”nuvarande variationen” för value-at-

	Risk (VaR) och ökad risk (IRC) bör vara de som uppskattas i den senaste EBA-rapporten, <i>Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios</i> , beräknade för aggregerade portföljer som offentliggjordes före ikraftträdandet av den nya ramen för marknadsrisk.
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III EBA:s rapport om variationer i riskvägda tillgångar för marknadsriskportföljer. Nya värden ska beräknas enligt samma metod.

Om ersättning:

Indikator	Institutens användning av uppskjuten ersättning och utbetalning i instrument
Mål	99 % av institut som inte är små eller icke-komplexa, i enlighet med kapitalkravsdirektivet, skjuter upp minst 40 % av den rörliga ersättningen på 3–5 år och betalar minst 50 % av den rörliga ersättningen i instrument till sin identifierade personal med betydande inslag av rörlig ersättning.
Uppgiftskälla	EBA-rapporter om riktmärkning av ersättning

Om proportionalitet:

Indikator	Minskad börda från tillsynsrapportering och offentliggörande
Mål	80 % av mindre och mer icke-komplexa institut rapporterar minskad börda
Uppgiftskälla	Undersökning som ska tas fram och genomföras av EBA senast 2022–2023

Utvärderingen av detta förslag kommer att ske fem år efter tillämpningsdagen för de föreslagna åtgärderna på grundval en metod som ska överenskommas med EBA strax efter antagandet. EBA ska ha mandat att fastställa och samla in de uppgifter som krävs för att övervaka ovannämnda indikatorer samt andra indikatorer som behövs för utvärderingen av den ändrade kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet. Metoden kan utvecklas för enskilda alternativ eller en uppsättning sammankopplade alternativ beroende på vilka omständigheter som föreligger innan utvärderingen inleds och utfallen av övervakningsindikatorer.

Efterlevnad och genomförande kommer att kontinuerligt att säkerställas genom att kommissionen vid behov ska inleda överträdelseförfaranden för bristande eller inkorrekt införlivande eller till följd av inkorrekt tillämpning av lagstiftningsåtgärderna. Rapportering av överträdelser av EU-rätten kan skötas genom Europeiska systemet för finansiell tillsyn, inbegripet de nationella behöriga myndigheterna och EBA, liksom genom ECB. EBA kommer även i fortsättningen offentliggöra regelbundna rapporter om Basel III-kontrollen av EU:s banksystem. Denna kontroll övervakar effekterna av Basel III-kraven (som genomförs genom kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet) på institut i EU, särskilt vad

gäller institutens kapitaltäckning (riskbaserad och icke riskbaserad) och likviditetskvoter (likviditetstäckningskvot och NSFR). Kontrollen utförs parallellt med den som görs av Baselkommittén.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

UNDANTAGNA ENHETER

Artikel 2.5 i kapitalkravsdirektivet ändras för att lägga till institut i Kroatien som var undantagna från kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen genom anslutningsfördraget.

Offentliga utvecklingsbanker och kreditföreningar i vissa medlemsstater är redan undantagna från regelverket i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen. För att garantera lika konkurrensvillkor bör alla medlemsstater kunna dra nytta av möjligheten att låta sådana enheter bedriva verksamhet endast enligt nationella regleringar som står i proportion till de risker som är inblandade. I detta syfte har kommissionen i sin handlingsplan för en kapitalmarknadsunion av den 30 september 2015 åtagit sig att utforska möjligheten för alla medlemsstater att tillåta kreditföreningar som skulle verka utanför EU:s ramverk gällande kapitalkravsregler för banker. I enlighet med dessa åtaganden och på begäran av Nederländerna omfattar förteckningen över institut i artikel 2.5 i kapitalkravsdirektivet även kreditföreningar i Nederländerna. För att underlätta undantag från regelverket i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen för institut i andra medlemsstater som är jämförbara med dem som redan är upptagna i förteckningen läggs artikel 2.5a och 2.5b till i kapitalkravsdirektivet. Denna artikel ger kommissionen befogenhet att undanta specifika institut eller kategorier av institut från kapitalkravsdirektivet, under förutsättning att de uppfyller klart definierade kriterier. Sådana nya undantag får endast göras från fall till fall för offentliga banker eller för hela kreditföreningssektorn i en medlemsstat.

Artikel 9.2 ändras för att bättre avgränsa de undantag från förbudet för personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel. Det klargörs att förbudet inte tillämpas på personer eller företag vars verksamhet omfattas av annan unionslagstiftning än kapitalkravsdirektivet, i den utsträckning som den verksamhet som omfattas av annan unionslagstiftning kan sägas bestå i att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten. Detta bör dock inte hindra ett företag från att vara föremål för godkännande i enlighet med både kapitalkravsdirektivet och annan EU-lagstiftning. Det klargörs dessutom att endast enheter som förtecknas i artikel 2.5 i kapitalkravsdirektivet är undantagna från förbudet i artikel 9.1 i kapitalkravsdirektivet eftersom de omfattas av särskilda nationella rättsliga ramar, vilket eliminerar tvetydigheten i den nuvarande lydelsen.

ANDRA PELAREN - KAPITALKRAV OCH VÄGLEDNING

Nuvarande lydelse i ytterligare kapitalbaskrav som fastställts av behöriga myndigheter enligt artikel 104 ger utrymme för olika tolkningar i de fall där dessa krav kan föreläggas och hur sådana krav positionerar sig i förhållande till de kapitalkrav som anges i artikel 92 i kapitalkravsförordningen och det kombinerade buffertkravet (artikel 128). Dessa olika tolkningar har lett till mycket olika kapitalbelopp som föreskrivs för enskilda institut i olika medlemsstater och till olika utlösande händelser för de begränsningar av distribution som föreskrivs i artikel 141. I den nuvarande texten sägs dessutom ingenting om de behöriga

myndigheternas möjlighet att framföra sina förväntningar på institut att förfoga över egna medel utöver minimikravet, ytterligare kapitalbaskrav och det kombinerade buffertkravet. I den ändrade artikel 104 anges möjligheten att besluta om ytterligare kapitalbaskrav bland andra behöriga myndigheters befogenheter. I en ny artikel 104a klargörs villkoren för fastställande av ytterligare kapitalbaskrav och framhåller den institutspecifika karaktären i dessa krav. En ny artikel 104b läggs till för att beskriva huvuddragen i kapitalvägledning och artikel 113 ändras för att föreskriva att kapitalvägledning även bör behandlas inom ramen för tillsynskollegierna. En ny artikel 141a införs för att bättre klargöra, för utdelningsrestriktioner, förhållandet mellan de ytterligare kapitalbaskraven, minimikravet, kapitalbas och kvalificerande skulder, minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder och det kombinerade buffertkravet (den så kallade ”rangordningen”). Slutligen ändras artikel 141 för att återspegla rangordningen i beräkningen av högsta utdelningsbara belopp.

PELARE 2 - RAPPORTERING OCH OFFENTLIGGÖRANDE

För att minska den administrativa bördan och skapa en mer proportionerlig pelare 2 för rapporterings- och informationskrav ändrar förslaget artikel 104.1 i kapitalkravsdirektivet för att begränsa de behöriga myndigheternas handlingsfrihet när det gäller att införa ytterligare rapporterings- eller informationskrav för institut. Behöriga myndigheterna ska endast ha rätt att använda dessa tillsynsbefogenheter när de rättsliga villkor som definieras i den nya artikel 104.2 är uppfyllda.

BEGRÄNSA ÖVERSYNS- OCH UTVÄRDERINGSPROCESSEN OCH PELARE 2 TILL MIKROTILLSYNSÄNDAMÅL

Den senaste tidens erfarenheter har visat att det vore lämpligt med en tydligare ansvarsfördelning mellan behöriga och utsedda myndigheter. Detta gäller i synnerhet översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och tillsynskraven i samband med denna. Behöriga myndigheter ansvarar för ÖUP och institutspecifika tillsynskrav i samband med denna (s.k. krav enligt pelare 2). I detta sammanhang får de också utvärdera systemrisker som härrör från ett specifikt institut och kan hantera sådana risker genom att tillämpa tillsynskraven på det institutet. Användningen av åtgärder inom pelare 2 i detta sammanhang kan undergräva effektiviteten och ändamålsenligheten hos andra makrotillsynsinstrument. Mot denna bakgrund fastställs i förslaget att ÖUP och tillsynskraven i samband med denna bör begränsas till ett rent mikrotillsynsperspektiv. Artiklarna 97, 98, 99 och 105 ändras i enlighet med detta. Artikel 103 ska utgå och ett förtydligande införs i den nya artikel 104a.1 som föreskriver att de ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 104a inte ska verkställas för att täcka makrotillsynsrisker eller systemrisker.

INFÖRA ETT REVIDERAT RAMVERK FÖR RÄNTERISK

Till följd av utvecklingen på internationell nivå när det gäller mätning av ränterisker ska artiklarna 84 och 98 i detta direktiv och artikel 448 i kapitalkravsförordningen ändras för att införa ett reviderat ramverk för att fånga upp ränterisker för positioner utanför handelslagret. Ändringarna omfattar införandet av en gemensam schablonmetod som instituten kan använda för att täcka dessa risker eller som behöriga myndigheter får kräva att institutet använder när de system som utarbetats av institutet för att täcka dessa risker inte är tillfredsställande, ett förbättrat test för avvikande värden och informationskrav. Dessutom har Europeiska bankmyndigheten fått i uppdrag, enligt artikel 84 i kapitalkravsdirektivet, att förfina

schablonmetoden när det gäller de kriterier och villkor som instituten ska följa för att identifiera, utvärdera, hantera och minska ränterisker. Enligt artikel 98 i kapitalkravsdirektivet får EBA också i uppdrag att fastställa sex chockscenarier för räntor och antagandet att instituten måste genomföra testet för avvikande värden.

FINANSIELLA HOLDINGFÖRETAG, BLANDADE FINANSIELLA HOLDINGFÖRETAG

Nya bestämmelser införs och justeringar görs i flera artiklar i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen så att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag direkt omfattas av EU:s tillsynsregelverk. Ett tillståndskrav införs tillsammans med direkta tillsynsbefogenheter över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag (artikel 21a i kapitalkravsdirektivet). Artikel 11 i kapitalkravsförordningen ändras för att klargöra att – om kraven tillämpas på konsoliderad basis på sådana holdingföretag – det är holdingföretaget som är direkt ansvarigt för regelefterlevnad, inte de institut som är dotterföretag till sådana holdingföretag. Artiklarna 13 och 18 i kapitalkravsförordningen ska justeras för att beakta finansiella holdingföretags eller blandade finansiella holdingföretags direkta ansvar.

MELLANVARANDE MODERFÖRETAG INOM EU

För att underlätta genomförandet av de internationellt överenskomna standarder för intern förlustabsorberingskapacitet för globala systemviktiga institut utanför EU i unionsrätten och, mer allmänt för att förenkla och stärka resolutionsprocessen för grupper från tredjeland med betydande verksamhet inom EU, inför artikel 21b i kapitalkravsdirektivet ett nytt krav för att etablera ett mellanvarande moderföretaget inom EU där två eller fler institut som är etablerade i EU har samma moderföretag i ett tredjeland. Det mellanvarande moderföretaget inom EU kan vara antingen ett holdingbolag som är föremål för kraven i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet, eller ett institut inom EU. Kravet kommer att gälla endast för grupper i tredjeländer som har identifierats som globala systemviktiga institut utanför EU eller med enheter i EU med totala tillgångar på minst 30 miljarder euro (tillgång för både dotterföretag och filialer i grupper i tredjeland kommer att beaktas för beräkningen).

ERSÄTTNING

I enlighet med artikel 161.2 i kapitalkravsdirektivet har kommissionen sett över effektivitet, genomförande och tillämpning av kapitalkravsdirektivets ersättningsprinciper. Resultatet av denna översyn, som återges i kommissionens rapport COM(2016) 510, var överlag positivt.

Översynen visade dock att vissa bestämmelser, nämligen reglerna om uppskjuten ersättning eller ersättning i form av instrument, inte är genomförbara för de minsta och minst komplexa instituten eller för personal med låg rörlig ersättning. Översynen visade också att proportionalitetsprincipen med avseende på de minsta och minst komplexa instituten som kommer till uttryck i artikel 92.2 i kapitalkravsdirektivet, har tolkats på olika sätt, vilket leder till en ojämn tillämpning av reglerna i medlemsstaterna. En riktad ändring föreslås därför för att åtgärda de problem som uppstått vid tillämpningen av reglerna om uppskjuten ersättning eller ersättning i form av instrument för små och icke-komplexa institut och gentemot anställda med låga rörliga ersättningar. Artikel 94 ändras därför i syfte att klargöra att reglerna gäller för alla institut och deras identifierade personal, utom för sådana som ligger under de

tröskelvärden som fastställts för undantag. Samtidigt ges behöriga myndigheter viss flexibilitet för att anta ett striktare tillvägagångssätt.

De ändringar som gäller bestämmelserna om ersättning syftar också till att ta itu med ett annat behov av mer proportionella regler som konstaterades under kommissionens översyn, genom att tillåta förtecknade institut att använda aktierelaterade instrument för att uppfylla kraven i kapitalkravsdirektivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/36/EU när det gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁶,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁷,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁸ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁹ antogs som svar på den finanskris som bröt ut 2007–2008. Dessa lagstiftningsåtgärder har avsevärt bidragit till att stärka unionens finansiella system och gjort instituten mer motståndskraftiga mot framtida chocker. Även om de var extremt omfattande tog dessa åtgärder inte itu med alla identifierade brister som påverkar instituten. Vissa av de ursprungligen föreslagna åtgärderna har genomgått översynsklausuler eller har inte har varit tillräckligt specificerade för att möjliggöra deras smidiga genomförande.

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

⁷ EUT C , , s. .

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (2) Detta direktiv syftar till att ta itu med problem som rör bestämmelser som inte har visat sig vara tillräckligt tydliga och därför har varit föremål för olika tolkningar eller som har visat sig vara alltför betungande för vissa institut. Det innehåller också ändringar av direktiv 2013/36/EU som krävs efter antagandet av antingen annan relevant unionslagstiftning, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU¹⁰ eller de ändringar som föreslås parallellt av förordning (EU) nr 575/2013. Slutligen kommer de föreslagna ändringarna att bättre anpassa den nuvarande lagstiftningen till den internationella utvecklingen i syfte att främja konsekvens och jämförbarhet mellan olika jurisdiktioner.
- (3) Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag för bankkoncerner och tillämpningen av tillsynskrav planeras på grundval av den konsoliderade situationen för nämnda holdingföretag. Eftersom det institut som kontrolleras av sådana holdingföretag inte alltid uppfyller kraven på koncernnivå är det är förenlig med tillämpningsområdet för konsolidering att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag omfattas av det direkta tillämpningsområdet för direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Ett särskilt tillståndsförfarande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag är därför nödvändigt, liksom tillsyn av de behöriga myndigheterna. Detta skulle säkerställa att konsoliderade tillsynskrav efterlevs direkt av ett holdingbolag som inte kommer att omfattas av tillsynskrav på enskild nivå.
- (4) Den samordnande tillsynsmyndigheten har anförtrots huvudansvaret när det gäller tillsyn på konsoliderad basis. Det är därför nödvändigt att auktorisation av och tillsyn över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ges till grupp tillsynsmyndigheten. Europeiska centralbanken ska, när den utför sin uppgift att utöva grupp baserad tillsyn över kreditinstitutens moderbolag enligt artikel 4.1 g i rådets förordning (EU) nr 1024/2013¹¹ också ansvara för auktorisation av och tillsyn över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.
- (5) Kommissionens rapport COM(2016) 510 av den 28 juli 2016 visade att vissa av principerna, när de tillämpas på mindre och icke-komplexa institut, nämligen kraven gällande uppskjuten ersättning eller utbetalning i instrument som anges artikel 94.1 l och m i direktiv 2013/36/EU är alltför betungande och står inte i proportion till deras tillsynsmässiga fördelar. Det konstaterades på liknande sätt att kostnaden för att tillämpa dessa krav översstiger deras tillsynsmässiga fördelar när det gäller personal med låga nivåer av rörlig ersättning, eftersom sådana rörliga ersättningsnivåer ger svaga eller inga incitament för personalen att ta överdrivna risker. Medan alla institut, generellt sett, bör vara skyldiga att tillämpa alla principerna på alla anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på deras riskprofil, är det därför nödvändigt att i direktivet undanta små och icke-komplexa institut och personer med låga rörliga

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

¹¹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

ersättningsnivåer från principerna om uppskjuten ersättning och betalning i värdepapper.

- (6) Tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för identifiering av små och icke-komplexa institut samt låg rörlig ersättning är nödvändiga för att säkerställa samstämmighet i tillsynen och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten och ett tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Samtidigt är det lämpligt att ge en viss flexibilitet till behöriga myndigheterna att inta ett striktare förhållningssätt om de anser det nödvändigt.
- (7) Enligt direktiv 2013/36/EU ska en betydande del, och vilket fall åtminstone 50 %, av varje rörlig ersättning bestå av en balans mellan aktier eller motsvarande ägarintresse, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, eller aktierelaterade instrument eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument, i fall institutet inte är börsnoterat, och, om möjligt, alternativa primärkapitalinstrument eller supplementärt kapital som uppfyller vissa villkor. Denna princip begränsar användningen av aktierelaterade instrument till icke-börsnoterade finansinstitut och kräver att börsnoterade institut använder aktier. Kommissionens rapport COM(2016) 510 av den 28 juli 2016 konstaterade att användningen av aktier kan leda till betydande administrativa bördor och kostnader för börsnoterade institut. Samtidigt kan motsvarande tillsynsfördelar uppnås genom att tillåta börsnoterade institut att använda aktierelaterade instrument som visar på värdet av aktierna. Möjligheten att använda aktierelaterade instrument bör därför utsträckas till börsnoterade institut.
- (8) Krav på kapitalbastillägg som föreskrivs av behöriga myndigheter är en viktig pådrivande faktor för ett instituts totala kapitalbasnivå och är relevant för marknadsaktörerna, eftersom nivån på det obligatoriska supplementära kapitalet påverkar den utlösande faktorn för begränsningar av utdelningar, bonusutbetalningar och utbetalningar från primärkapitaltillskott. En tydlig definition av de omständigheter under vilka kapitaltillägg bör införas bör tillhandahållas för att säkerställa att reglerna tillämpas konsekvent i alla medlemsstater och för att säkerställa en väl fungerande marknad.
- (9) Krav på kapitalbastillägg som föreskrivs av behöriga myndigheter bör fastställas i förhållande till ett instituts specifika situation och vederbörligen motiveras. Dessa krav bör inte användas för att hantera systemrisker och bör i rangordningen av kapitalbaskrav placeras över minimikraven på kapitalbas och under det kombinerade buffertkravet.
- (10) Kravet som gäller bruttosoliditetsgraden är en parallell bestämmelse till de riskbaserade kapitalbaskraven. Varje krav på kapitaltillägg som införs av behöriga myndigheter för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet ska läggas till det lägsta skuldsättningskravet och inte till det lägsta riskbaserade kapitalbaskravet. Vidare kan det kärnprimärkapital som instituten använder för att uppfylla sina bruttosoliditetskrav även användas för att uppfylla de riskbaserade kapitalbaskraven, inbegripet de kombinerade buffertkraven.
- (11) Behöriga myndigheter bör ha möjlighet att meddela institutet varje ytterligare justering av det kapital som överstiger minimikraven på kapitalbas, ytterligare kapitalbaskrav och de kombinerade buffertkraven som de förväntar sig att ett institut ska inneha för att hantera framåtblickande situationer och situationer i en avlägsen framtid. Eftersom

dessa riktlinjer utgör ett kapitalmål bör det betraktas som liggande över kapitalbaskraven och det kombinerade buffertkravet i den meningen att underlåtelse att uppfylla detta mål inte utlöser utdelningsrestriktioner som föreskrivs i artikel 141 i detta direktiv och i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 bör inte obligatoriska informationskrav för riktlinjerna föreskrivas. Om ett institut upprepade gånger underlåter att uppfylla kapitalmålet bör den behöriga myndigheten ha rätt att vidta tillsynsåtgärder och vid behov ålägga ytterligare kapitalbaskrav.

- (12) De som svarade på kommissionens enkät om EU:s regelverk för finansiella tjänster påpekade att rapporteringsbördan ökar genom den systematiska rapportering som behöriga myndigheter kräver utöver de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013. Kommissionen bör utarbeta en rapport om dessa ytterligare systematiska rapporteringskrav och bedöma huruvida de är förenliga med det enhetliga regelverket för tillsynsrapportering.
- (13) Bestämmelserna i detta direktiv 2013/36/EU om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är kopplade till de relevanta bestämmelserna i [förordning XX] om ändring av förordning (EU) nr 575/2013, vilka kräver en längre genomförandeperiod för instituten. För att anpassa tillämpningen av reglerna om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret bör de bestämmelser som krävs för att följa relevanta bestämmelser i detta direktiv tillämpas från och med samma datum som de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr [XX].
- (14) För att harmonisera beräkningen av ränterisk för verksamhet utanför handelslagret när institutens interna system för att mäta denna risk inte är tillfredsställande, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder för utarbetande av detaljerna i ett standardiserat tillvägagångssätt via de tekniska tillsynsstandarder som avses i artikel 84.4 i detta direktiv med hjälp av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i överensstämmelse med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (15) För att förbättra de behöriga myndigheternas identifiering av de institut som kan komma att drabbas av alltför stora förluster i sin verksamhet utanför handelslagret till följd av potentiella ändringar i räntesatser, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder för att specificera de sex chockscenarier som alla institut måste tillämpa för att beräkna förändringar i det ekonomiska värdet av aktiekapital som avses i artikel 98.5, de allmänna antaganden som instituten måste införliva i sina interna system för samma beräkning och för att fastställa eventuellt behov av specifika kriterier för att identifiera de institut för vilka tillsynsåtgärder som kan komma i fråga till följd av en minskning av de nettoräntetäkter beroende på ränteförändringar genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (16) För att vägleda behöriga myndigheter i att identifiera situationer där institutsspecifikt tilläggskapital bör krävas, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder i fråga om hur risker eller riskfaktorer som inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 bör mätas med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- (17) Offentliga utvecklingsbanker och kreditföreningar i vissa medlemsstater har tidigare varit undantagna från unionslagstiftningen om kreditinstitut. För att säkerställa lika villkor bör det vara möjligt att tillåta även andra offentliga utvecklingsbanker och kreditföreningar att undantas från unionslagstiftningen om kreditinstitut och att verka endast enligt nationella regleringar som står i proportion till de risker som de har att hantera. För att skapa rättslig säkerhet är det nödvändigt att fastställa tydliga kriterier för sådana ytterligare undantag och att till kommissionen delegera befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att klargöra huruvida enskilda institut eller grupper av institut uppfyller de fastställda kriterierna.
- (18) Innan kommissionen antar akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter ser till att Europaparlamentet och rådet erhåller alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och att deras experter systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (19) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att stärka och förbättra befintlig unionslagstiftning som säkerställer enhetliga tillsynskrav gällande kreditinstitut och investeringsföretag i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (20) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (21) Direktiv 2013/36/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:
- (1) Led 16 ska ersättas med följande:

”16) I Nederländerna, Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering och Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV och kredietunies,”.

(2) Följande punkt ska läggas till som punkt 24:

”24) i Kroatien, “kreditne unije” och” Hrvatska banka za obnovu i razvitak ”,”

(b) Följande punkter ska införas som punkt 5a och punkt 5b:

”5a. Detta direktiv ska inte vara tillämpligt på ett institut för vilket kommissionen fastställer i en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 148, på grundval av den information som den förfogar över, att institutet uppfyller samtliga följande villkor, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om statligt stöd:

- (a) Det har etablerats enligt offentlig rätt av en medlemsstats centrala regering, regionala regering eller lokala självstyrelseorgan.
- (b) Lagar och bestämmelser som gäller för institutet bekräftar att dess verksamhet är begränsad till att befordra specifika finansiell, social eller ekonomisk politik i enlighet med de lagar som gäller för institutet på icke-konkurrensutsatt och icke-vinstdrivande basis. För dessa syften kan offentliga politiska mål omfatta finansiering för marknadsföring eller utveckling av specifik ekonomisk verksamhet, eller vissa geografiska områden för den berörda medlemsstaten.
- (c) Det är föremål för lämpliga och effektiva tillsynskrav, inbegripet minimikrav på kapitalbas och ett tillräckligt ramverk för tillsyn med likvärdig effekt som det ramverk som etablerats enligt unionslagstiftningen.
- (d) Den nationella regeringen, den regionala regeringen eller lokala självstyrelseorgan, där tillämpligt, är skyldiga att skydda institutets överlevnadsförmåga, direkt eller indirekt skydda minst 90 % av institutets kapitalbaskrav, finansieringsbehov eller exponeringar.
- (e) Det är förhindrat att ta emot garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU¹².
- (f) Dess verksamhet är begränsad till den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
- (g) Det sammanlagda värdet av dess tillgångar understiger 30 miljarder euro.
- (h) Institutets sammanlagda tillgångar relativt BNP i den berörda medlemsstaten är mindre än 20 %.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149)

- (i) Institutet är inte av väsentlig betydelse för den inhemska ekonomin i den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska regelbundet kontrollera att ett institut som omfattas av en delegerad akt som antagits enligt artikel 148 fortsätter att uppfylla de villkor som fastställs i första stycket.

5b. Detta direktiv ska inte vara tillämpligt på grupper av institut i en medlemsstat om kommissionen fastställer i en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 148, på grundval av den information som den förfogar över, att instituten i denna grupp räknas som kreditföreningar enligt den nationella lagstiftningen i en medlemsstat och uppfyller följande villkor:

- (a) De är finansiella institut av kooperativ typ.
- (b) Medlemskapet är begränsat till ett antal deltagare som har vissa gemensamma egenskaper eller personliga intressen.
- (c) De får endast tillhandahålla lån och finansiella tjänster till sina medlemmar.
- (d) De får endast ta emot inlåning eller återbetalningspliktiga medel från sina medlemmar och sådana insättningar räknas som täckta insättningar enligt artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU.
- (e) De får endast utföra de verksamheter som förtecknas i punkterna 1–6 och 15 i bilaga I till detta direktiv.
- (f) De är föremål för lämpliga och effektiva tillsynskrav, inbegripet minimikrav på kapitalbas och ett ramverk för tillsyn med likvärdig effekt som det ramverk som etablerats enligt unionslagstiftningen.
- (g) Det sammanlagda värdet av instituts tillgångar i denna kategori överstiger inte 3 % av den berörda medlemsstatens BNP och det totala värdet av enskilda instituts tillgångar överstiger inte 100 miljoner euro.
- (h) Deras verksamhet är begränsad till den medlemsstat där deras huvudkontor är beläget.

Kommissionen ska regelbundet kontrollera att ett institut som omfattas av en delegerad akt som antagits enligt artikel 148 fortsätter att uppfylla de villkor som fastställs i första stycket.”.

- (c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. De enheter som avses i punkt 5 led 1 och led 3–24 och i de delegerade akter som antagits i enlighet med punkterna 5a och 5b i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3.”.

- (d) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”Kommission ska senast [5 år efter ikraftträdandet] se över den förteckning som anges i artikel 2.5 och överväga huruvida de skäl som ledde till införandet av enheter

i förteckningen fortfarande är giltiga, huruvida det nationella ramverket och tillsynen är tillämpliga, typen och kvaliteten av insättningsgaranti för enheter i förteckningen och, för enheter av den typ som anges i punkterna 2.5a och 2.5b, med beaktande av de kriterier som anges.”.

(2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”60) *resolutionsmyndighet*: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i förordning (EU) nr 59/2013.

61: *systemviktigt globalt institut*: systemviktigt globalt institut enligt definitionen i artikel 4.1.132 i förordning (EU) nr 575/2013.

62: *systemviktigt globalt institut utanför EU*: systemviktigt globalt institut utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.

63: *grupp*: grupp enligt definition i artikel 4.1.137 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

64: *grupp i tredjeland*: en grupp vars moderföretag är etablerat i ett tredjeland.

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Vid tillämpningen av kraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå och för gruppbaserad tillsyn i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) 575/2013, ska termerna ”institut”, ”moderföretag i en medlemsstat”, ”moderföretag inom EU” och ”moderföretag” också tillämpas på finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som omfattas av kraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå och som är auktoriserade i enlighet med artikel 21a.”.

(3) I artikel 4 ska punkt 8 ersättas med följande:

”8. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om andra myndigheter än de behöriga myndigheterna har resolutionsbefogenhet, dessa andra myndigheter har ett nära samarbete och samråder med de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av resolutionsplaner och i alla andra fall där detta krävs enligt detta direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU¹³ eller i förordning (EU) nr 575/2013.”.

(4) Artikel 8.2 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

”a) Den information som ska lämnas till de behöriga myndigheterna i ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen enligt artikel 10 och den information som behövs för att uppställa krav på auktorisation som fastställs av medlemsstaterna och meddelas EBA i enlighet med punkt 1.”,

(b) Led b ska ersättas med följande:

”b) De krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav eller, om inga kvalificerade innehav finns, av de 20 största aktieägarna eller medlemmarna, i enlighet med artikel 14, och”.

(5) I artikel 9 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Punkt 1 ska inte gälla mottagande av insättningar eller andra återbetalbara medel av något av följande:

- (a) En medlemsstat.
- (b) En medlemsstats regionala eller lokala myndigheter.
- (c) Offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar.
- (d) Personer eller företag vars verksamhet uttryckligen omfattas av unionsrätten, utöver detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.
- (e) Enheter som avses i artikel 2.5 och vars verksamhet regleras i den nationella lagstiftningen.”

(6) Artikel 10 ska ersättas med följande:

*”Artikel 10
Verksamhetsplan och organisationsstruktur*

Medlemsstaterna ska kräva att det till varje ansökan om auktorisation fogas en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen anges och kreditinstitutets organisationsstruktur beskrivs, inbegripet angivelse av moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen.”.

(7) I artikel 14 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda verksamhet om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande, särskilt om kriterierna i artikel 23.1 inte har uppfyllts. Artikel 23.2 och 23.3 och artikel 24 ska tillämpas.”

(8) I artikel 18 ska led d ersättas med följande:

”d) inte längre uppfyller tillsynskraven i delarna tre, fyra och sex utom för de krav som anges i artikel 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, eller som föreskrivs i artikel 104.1a eller artikel 105 i detta direktiv eller inte längre kan förväntas fullgöra

sina skyldigheter gentemot borgenärerna och särskilt, inte längre har säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel.”.

- (9) Följande artiklar ska införas som artiklarna 21 a och 21b:

”Artikel 21a

Auktorisering av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

1. Medlemsstaterna ska kräva att de finansiella holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagen begär auktorisering från den samordnande tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 111.

Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget etablerades, ska den samordnande tillsynsmyndigheten samråda med den behöriga myndigheten.

2. Ansökan om auktorisering som avses i punkt 1 ska innehålla uppgifter om följande:
- (a) Organisationsstruktur för den grupp i vilken det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår, med tydligt angivande av dotterbolag och, där tillämpligt, moderföretag.
 - (b) Efterlevnad av praktisk ledning av affärsverksamheten och huvudkontorets belägenhet enligt kraven som anges i artikel 13.
 - (c) Efterlevnad av krav på aktieägare och medlemmar enligt kraven i artikel 14.
3. Den samordnande tillsynsmyndigheten får endast bevilja auktorisering om den anser att alla följande villkor är uppfyllda:
- (a) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget som är föremål för kraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575 är i stånd att uppfylla dessa krav.
 - (b) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget hindrar inte en effektiv tillsyn av dotterföretag eller moderföretag.
4. Den samordnande tillsynsmyndigheter ska kräva att de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen förser dem med de uppgifter som krävs för att övervaka gruppens organisationsstruktur och överensstämmelsen med de krav för auktorisering som avses i denna artikel.
5. De samordnande tillsynsmyndigheterna får endast återkalla auktoriseringen som beviljats ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag om ett sådant finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag
- (a) inte använder auktorisationen inom 12 månader, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller har sålt alla sina dotterföretag som är institut,
 - (b) har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid mot gällande regler,

- (c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har beviljats,
- (d) är föremål för de krav som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå och inte längre uppfyller de tillsynskrav som anges i delarna tre, fyra och sex i förordning (EU) nr 575/2013 eller som föreskrivs i artikel 104.1a eller artikel 105 i detta direktiv, eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna,
- (e) omfattas av något annat fall där det i nationell lag föreskrivs att auktorisationen skall återkallas, eller
- (f) begär en av de överträdelser som avses i artikel 67.1.

Artikel 21b

Mellanvarande moderföretag inom EU

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att två eller flera institut i unionen som ingår i samma grupp från tredjeland har ett mellanvarande moderföretag som är etablerat i unionen.
 2. Medlemsstaterna ska kräva att ett mellanvarande moderföretag inom EU auktoriserats som ett institut i enlighet med artikel 8, eller som ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag i enlighet med artikel 21a.
 3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla om det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland är lägre än 30 miljarder euro, såvida inte gruppen från tredjeland är ett globalt systemviktigt institut utanför EU.
 4. Vid tillämpning av denna artikel ska det totala värdet av tillgångarna för gruppen från tredjeland innehålla följande:
 - (a) De totala tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt deras konsoliderade balansräkning, och
 - (b) De totala tillgångarna för varje del av gruppen från tredjeland som är auktoriserade i unionen.
 5. De behöriga myndigheterna ska till EBA anmäla varje auktorisation som beviljas enligt artikel 2.
 6. EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla mellanvarande moderföretag inom EU som har beviljats auktorisation i unionen.
- De behöriga myndigheterna ska se till att det finns ett mellanvarande moderföretag inom EU för alla institut som ingår i samma grupp från tredjeland.”.
- (10) I artikel 23.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter, i enlighet med artikel 91.1, för de medlemmar i ledningsorganet som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet.”.

(11) I artikel 47 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om följande:

- (a) Alla auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland.
- (b) Totala tillgångar och skulder hos de auktoriserade filialerna i kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland, som regelbundet rapporteras.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra förteckningen över alla filialer i tredje land som är auktoriserade att bedriva verksamhet i medlemsstaterna, med uppgift om medlemsstaten och varje filials totala tillgångar.

(12) I artikel 75 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med de kriterier för offentliggörande som fastställs i artikel 450.1 g, h, i och k i förordning (EU) nr 575/2013 och ska använda den för att jämföra ersättningstrender och ersättningspraxis. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA.”

(13) Artikel 84 ska ersättas med följande:

*”Artikel 84
Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret*

1. Behöriga myndigheter ska se till att instituten genomför interna system eller använder en schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och minska risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och räntenetto i institutets verksamhet utanför handelslagret.
2. Behöriga myndigheter ska se till att instituten genomför system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och räntenetto i institutets verksamhet utanför handelslagret.
3. Behöriga myndigheter får kräva att instituten använder de schablonmetoder som avses i punkt 1 när de interna system som används av instituten för att utvärdera de risker som avses i punkt 1 inte är tillfredsställande.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, vid tillämpningen av denna artikel, närmare specificera den schablonmetod som instituten får använda för att utvärdera de risker som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast [ett år efter ikraftträdandet].

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utfärda riktlinjer för att specificera:
- (a) De kriterier för utvärdering genom ett instituts interna system av de risker som avses i punkt 1.
 - (b) De kriterier för identifiering, hantering och begränsning av institut av de risker som avses i punkt 1.
 - (c) De kriterier för bedömning och övervakning av institut av de risker som avses i punkt 2.
 - (d) Kriterier för att avgöra vilka av institutens interna system som inte är tillfredsställande för syftet i punkt 1 enligt vad som anges i punkt 3.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den [ett år efter ikraftträdandet].”

- (14) I artikel 85 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker, även i fråga om modellrisk och risker som följer av utkontraktering och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituterna ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer.

- (15) Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska utgå.

(b) I punkt 2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska se till att instituten, när de fastställer och tillämpar sin totala ersättningspolicy, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner för olika personalkategorier, inbegripet den verkställande ledningen, risktagare, personal som utövar kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning medför att de kommer i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och risktagare vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutens riskprofil, iakttar följande principer på ett sätt och i den omfattning som är lämpligt med hänsyn till deras storlek, interna organisation, verksamhetens art, omfattning och komplexitet.”

- (16) Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 11.i ska ersättas med följande:

”i) Aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, motsvarande ägarintressen, eller aktierelaterade instrument eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, motsvarande andra betalningsmedel än kontanter.”

(b) Följande punkter ska läggas till:

”3. Genom undantag från punkt 1 ska de principer som anges i leden l, m och i led o andra stycket inte gälla:

- (a) Ett institut vars tillgångar i genomsnitt är lika med eller mindre värda än 5 miljarder euro under den fyraårsperiod som föregår innevarande budgetår.
- (b) En medlem av personalen vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 euro och inte motsvarar mer än en fjärdedel av den anställdes totala årliga ersättning.

Genom undantag från led a kan en behörig myndighet besluta att institut vars totala tillgångar understiger det tröskelvärde som anges i led a inte omfattas av undantaget på grund av arten och omfattningen av deras verksamhet, deras interna organisation eller, där tillämpligt, särdragen i den grupp som de tillhör.

Genom undantag från led b får en behörig myndighet besluta att medlemmar av personalen vilkas årliga rörliga ersättning är lägre än tröskelvärdet och den andel som avses i punkt b inte är föremål för undantaget på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis, eller på grund av dessa personers typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter.

4. Senast [fyra år efter detta direktivs ikraftträdande] ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, se över och rapportera om tillämpningen av punkt 3 och lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

5. EBA ska anta riktlinjer för att underlätta genomförandet av punkt 3 och säkerställa dess enhetliga tillämpning.”

(17) I artikel 97.1 ska led b utgå.

(18) Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led j utgå.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska omfatta institutens exponering för ränterisker i samband med verksamheter utanför handelslagret. Tillsynsåtgärder ska vidtas åtminstone beträffande institut vars ekonomiska aktievärde som avses i artikel 84.1 minskar med mer än motsvarande 15 % av deras kapitalbas till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna som definieras i något av de sex tillsynsmässiga chockscenarier som gäller räntor.”

(c) Följande punkt ska införas som punkt 5a:

”5a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera tillämpningen av punkt 5:

(a) Sex chockscenarier som ska tillämpas på räntesatser för varje valuta.

(b) Allmänna modeller och parametriska antaganden som instituten ska återspegla i sin beräkning av det ekonomiska värdet av eget kapital enligt punkt 5.

- (c) Huruvida tillsynsåtgärder också ska vara nödvändiga vid en nedgång i institutens nettoränteintäkter som avses i artikel 84.1 som ett resultat av potentiella ränteförändringar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast [ett år efter ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(19) Artikel 99.2 b ska utgå.

(20) Artikel 103 ska utgå.

(21) Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 101.4 och 102 och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att

- (a) kräva att institut har ytterligare kapitalbaskrav som överstiger de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 enligt de villkor som fastställs i artikel 104a,
- (b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 73 och 74,
- (c) kräva att institut lägger fram en plan för att det på nytt ska gå att uppnå överensstämmelse med tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 och fastställer en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,
- (d) kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,
- (e) begränsa instituts verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,
- (f) kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,
- (g) kräva att institut begränsar den rörliga ersättningen till en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,
- (h) kräva att institut använder nettovinster för att stärka kapitalbasen,
- (i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett institut till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang från institutets sida,

- (j) kräva ytterligare eller mer frekvent rapportering, inklusive rapporter om kapital- och likviditetspositioner,
- (k) ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar för löptidsbalanser mellan tillgångar och skulder,
- (l) kräva ytterligare redovisning endast på ad hoc-basis.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 j får behöriga myndigheter endast kräva ytterligare eller frekventare rapportering för institut där de uppgifter som rapporteras inte överlappar varandra och något av följande villkor är uppfyllt:

- (a) Endera av de villkor som avses i artikel 102.1 a och b har uppfyllts.
- (b) Den behöriga myndigheten anser det rimligt att ställa samma krav när det gäller att samla in de bevis som avses i artikel 102.1 b:
- (c) Den ytterligare informationen krävs för institutets program för tillsynsgranskning i enlighet med artikel 99.

Information som kan krävas av instituten ska anses vara överlappande enligt första stycket om samma eller i huvudsak samma information redan är tillgänglig för den behöriga myndigheten, kan framställas av den behöriga myndigheten eller erhållas på annat sätt än en skyldighet för institutet att rapportera den. Om information är tillgänglig för den behöriga myndigheten i ett annat format eller på annan detaljnivå än den ytterligare information som ska rapporteras, ska den behöriga myndigheten inte kräva den ytterligare informationen om det annorlunda formatet eller detaljnivån inte hindrar den från att framställa i huvudsak samma information.”.

(b) Punkt 3 ska utgå.

(22) Följande artiklar skall införas som artiklarna 104a, 104b och 104c:

*”Artikel 104 a
Ytterligare kapitalbaskrav*

1. Behöriga myndigheter ska införa de ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a endast om, på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 101, de konstaterar någon av följande situationer för ett enskilt institut:
 - (a) Institutet är exponerat för risker eller riskfaktorer som inte omfattas eller inte omfattas helt av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013 enligt punkt 2.
 - (b) Institutet uppfyller inte kraven i artiklarna 73 och 74 i detta direktiv eller i artikel 393 i förordning eller i artikel 393 i förordning (EU) nr 575/2013 och enbart tillämpning av andra administrativa åtgärder sannolikt inte leder till en förbättring av arrangemang, processer, mekanismer och strategier inom en lämplig tidsram.

- (c) De anpassningar som avses i artikel 98.4 bedöms som otillräckliga för att institutet ska kunna sälja eller säkra sina positioner inom en kort tid utan att ådra sig betydande förluster vid normala marknadsförhållanden.
- (d) Den utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 101.4 visar att ett bristande uppfyllande av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalbaskrav.
- (e) Institutet underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckliga ytterligare kapitalbasmedel enligt artikel 104b.1.

De behöriga myndigheterna får inte införa det krav på ytterligare kapitalbasmedel som avses i artikel 104.1 a för att täcka makrotillsynsrisker eller systemrisker.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska risker eller riskfaktorer endast betraktas som varande utan täckning eller med otillräcklig täckning av de kapitalbaskrav som fastställs i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013 där beloppen, typen och fördelningen av kapitalet som anses tillräckliga av den behöriga myndigheten efter en översynsprocess av den bedömning som utförts av instituten i enlighet med artikel 73 första stycket, är större än institutets kapitalbaskrav som fastställs i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013.

Vid tillämpningen av första stycket ska det kapital som anses vara tillräckligt täcka alla väsentliga risker eller delar av sådana risker som inte är föremål för ett specifikt kapitalbaskrav. Detta kan omfatta risker eller riskfaktorer som uttryckligen undantas från de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013.

Ränterisk som uppstår från verksamhet utanför handelslagret ska endast betraktas som väsentlig om det ekonomiska värdet på aktier minskar med mer än 15 % av institutets primärkapital till följd av något av de sex chockscenarier som avses i artikel 98.5 som är tillämpliga på räntesatser eller på varje annat fall som fastställts av EBA i enlighet med artikel 98.5 c.

De risker som avses i punkt 1 a ska inte omfatta risker för vilka det i detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 anges en övergångsbehandling, eller risker som omfattas av äldre regler.

3. Behöriga myndigheter ska fastställa nivån på de ytterligare kapitalbaskrav enligt artikel 104.1 a som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 och de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013.
4. Institut ska uppfylla de ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a med kapitalbasinstrument som omfattas av följande villkor:
 - (a) Minst tre fjärdedelar av de ytterligare kapitalbaskravet ska uppfyllas med primärkapital.
 - (b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet ska bestå av kärnprimärkapital.

Den kapitalbas som används för att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 104.1 a ska inte användas för att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 eller det kombinerade buffertkravet som definieras i artikel 128.6 i detta direktiv.

Genom undantag från andra stycket får den kapitalbas som används för att täcka de ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a som föreskrivs av de behöriga myndigheterna för att hantera risker eller riskfaktorer som inte i tillräcklig grad täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 användas för att uppfylla det kombinerade buffertkravet som avses i artikel 128.6 i detta direktiv.

5. Den behöriga myndigheten ska vederbörligen skriftligen till varje institut motivera beslutet att införa ytterligare krav på kapitalbas enligt artikel 104.1 a, åtminstone genom att ge en tydlig bild av den fullständiga bedömningen av de uppgifter som avses i punkterna 1–4. Detta inbegriper, i det fall som anges i punkt 1 d, en särskild motivering av varför införandet av kapitalvägledning inte längre anses tillräckligt.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar hur de risker eller riskfaktorer som avses i punkt 2 ska mätas.

EBA ska säkerställa att förslag till tekniska tillsynsstandarder är proportionerliga mot bakgrund av:

- (a) Institutens och de behöriga myndigheternas genomförandebörda och
- (b) möjligheten att allmänt högre kapitalkrav som tillämpas när instituten inte använder internmodellen kan motivera införandet av lägre kapitalkrav vid bedömningen av risker och riskfaktorer i enlighet med punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast [ett år efter ikraftträdandet].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i punkt 6 i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 104b

Vägledning om ytterligare kapitalbaskrav

1. I enlighet med de strategier och förfaranden som avses i artikel 73 och efter samråd med den behöriga myndigheten ska instituten fastställa en lämplig nivå för kapitalbasen som är tillräckligt över kraven i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i detta direktiv, inbegripet ytterligare kapitalbaskrav som ålagts av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 104.1 a för att säkerställa att:
 - (a) Konjunktursvängningar inte leder till ett åsidosättande av dess krav och
 - (b) institutets kapitalbas kan, utan att bryta mot de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra, fem och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och de ytterligare kapitalbaskrav som ålagts av de behöriga myndigheterna i enlighet med

artikel 104.1 a, potentiella förluster som identifierats enligt det stresstest som avses i artikel 100,

2. Behöriga myndigheter ska regelbundet se över nivån på kapitalbasen som fastställs av varje institut i enlighet med punkt 1 med beaktande av resultatet av de översyner och utvärderingar som utförts i enlighet med artiklarna 97 och 101, inbegripet resultaten av stresstester som avses i artikel 100.
3. Behöriga myndigheter ska meddela instituten resultatet av den översyn som avses i punkt 2. Där så krävs får behöriga myndigheter meddela instituten varje förväntan om justeringar av den kapitalbasnivå som fastställts i enlighet med punkt 1.
4. Behöriga myndigheter ska till instituten överlämna varje förväntan om justeringar av kapitalbasnivån i enlighet med punkt 3 i de fall där ytterligare kapitalbaskrav ska införas enligt artikel 104a.
5. Ett institut inte klarar att uppfylla de förväntningar som anges i punkt 3 ska inte omfattas av de begränsningar som anges i artikel 141.

Artikel 104c

Samarbete med resolutionsmyndigheter

1. Behöriga myndigheter ska samråda med resolutionsmyndigheterna innan de beslutar om varje ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a och innan de meddelar instituten förväntningar på justeringar av kapitalbasen i enlighet med artikel 104b. I detta sammanhang ska de behöriga myndigheterna meddela resolutionsmyndigheterna all tillgänglig information.
2. Behöriga myndigheter ska informera relevanta resolutionsmyndigheter om ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a och innan de meddelar instituten förväntningar på justeringar av kapitalbasen i enlighet med artikel 104b.”.

(23) Artikel 105 d ska utgå.

(24) I artikel 108 ska punkt 3 utgå.

(25) I artikel 109 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i avsnitt II i detta kapitel på gruppnivå eller undergruppsnivå för att säkerställa att deras styrformer, processer och rutiner i avsnitt II i detta kapitel är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. De ska särskilt se till att moderföretag och filialer som omfattas av detta direktiv dessa arrangemang, processer och rutiner i sina dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv, inbegripet dem som är etablerade i finansiella offshore-center. Dessa styrformer, processer och rutiner ska också vara enhetliga och väl integrerade, och dotterföretagen ska också kunna ta fram alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen.

3. Skyldigheter enligt avsnitt II i detta kapitel rörande dotterföretag som i sig inte omfattas av detta direktiv ska inte gälla om moderinstitutet inom EU kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av avsnitt II strider mot lagen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat.”

(26) Artikel 113 ska ersättas med följande:

”Artikel 113

Gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av dotterföretag till ett moderföretag inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om följande:

- (a) Tillämpning av artiklarna 73 och 97 för att avgöra om den konsoliderade nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella ställning och riskprofil och den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa artikel 104.1 a på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.
- (b) Åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat av likviditetstillsynen, inbegripet frågor om huruvida organisationen och riskhanteringen är tillfredsställande enligt artikel 86 och frågor om behovet av likviditetskrav för specifika institut enligt artikel 105 i detta direktiv.
- (c) Förväntningar på justeringar av den konsoliderade kapitalbasen i enlighet med artikel 104b.3.

2. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska

- (a) för tillämpning av punkt 1 a fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning av gruppen av institut i enlighet med artikel 104a till övriga relevanta behöriga myndigheter,
- (b) för tillämpning av punkt 1 b fattas senast fyra månader efter att det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av likviditetsriskprofilen för gruppen av institut i enlighet med artiklarna 86 och 105.
- (c) för tillämpning av punkt 1 c fattas senast fyra månader efter att det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av likviditetsriskprofilen för gruppen av institut i enlighet med artikel 104b.

I de gemensamma besluten ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 73, 97, 104a och 104b.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 a och b ska redovisas i dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderinstitutet inom EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Vid oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med EBA. Den samordnande tillsynsmyndigheten får också samråda med EBA på eget initiativ.

3. Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom den tidsperiod som anges i punkt 2 ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 på gruppen som helhet efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till relevanta behöriga myndigheters riskbedömning av dotterföretagen. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna i slutet av de tidsperioder som anges i punkt 2 har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den tidsperiod som avses i punkt 2 ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna tidsperiod har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 73, 86 och 97, artikel 104.1 a, 104 b och artikel 105 ska fattas individuellt eller på undergruppsnivå av de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, med vederbörligt beaktande av synpunkter och reservationer som har uttryckts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna i slutet av någon av de tidsperioder som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta ett beslut i enlighet med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till övriga behöriga myndigheters riskbedömningar, synpunkter och reservationer som har uttryckts under den tidsperiod som avses i punkt 2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska skicka dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och till moderinstitutet inom EU.

Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avsteg från sådana råd.

4. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska erkännas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständigt motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om uppdatering av beslutet genom tillämpningen av artiklarna 104.1 a, 104b och 105. I det sistnämnda fallet kan uppdateringen tas upp på bilateral basis mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den gemensamma beslutsprocess som avses i denna artikel, med beaktande av tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i syfte att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

- (27) I artikel 116 första stycket ska följande mening läggas till:

”Tillsynskollegier ska också inrättas om alla dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU är etablerade i ett tredjeland.”

- (28) I artikel 119 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. I enlighet med artikel 21a ska medlemsstaterna besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn.”

- (29) I artikel 120 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för motsvarande bestämmelser i detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, kan den samordnande tillsynsmyndigheten, i samförstånd med grupp-tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn, på det blandade finansiella holdingföretaget tillämpa endast bestämmelserna i det här direktivet avseende den mest betydande finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.”.

- (30) I artikel 131 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Myndigheterna ska utse den myndighet som ansvarar för att på grupp-nivå identifiera globala systemviktiga institut, och, på individuell nivå, grupp-nivå eller undergrupps-nivå, beroende på vad som är tillämpligt, andra systemviktiga institut som är auktoriserade inom deras jurisdiktion. Den myndigheten ska vara den

behöriga eller den utsedda myndigheten. Medlemsstaterna får utse fler än en myndighet.

Globala systemviktiga institut ska vara något av följande:

- (a) En grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller
- (b) ett institut som inte är ett dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

De andra systemviktiga företagen ska vara ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett institut.”

- (31) I artikel 141 ska punkterna 1–6 ersättas med följande:

”1. Ett institut som uppfyller det kombinerade buffertkravet ska inte göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapitalet i en utsträckning som skulle minska deras kärnprimärkapital till en nivå där det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Vid tillämpning av första stycket ska institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp:

- (a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- (b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde de kombinerade buffertkraven.
- (c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskott.

3. Så länge ett institut inte uppfyller eller så länge det överskrider sitt kombinerade buffertkrav ska det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i andra stycket punkt 2 a, b och c. Ett institut ska inte vidta någon av de åtgärder som avses i andra stycket punkt 2 a eller b innan det har gjort utbetalningar för primärkapitaltillskott.

4. Instituterna ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet genom att multiplicera den summa som beräknats enligt punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket led a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

- (a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som har genererats efter det senaste beslutet om vinstutdelning eller någon av de åtgärder som avses punkt 2 andra stycket led a, b eller c i den här artikeln

samt

- (a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som har genererats efter det senaste beslutet om vinstutdelning eller någon av de åtgärder som avses punkt 2 andra stycket led a, b eller c i den här artikeln

minus

- (b) belopp som skulle ha erlagts i skatt om de poster som specificeras i led a och led b i denna punkt skulle balanseras.

6. Faktorn ska bestämmas enligt följande:

- (a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav i enlighet med artikel 92a och artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, enligt artikel 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.
- (b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav i enlighet med artikel 92a och artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, enligt artikel 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.
- (c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav i enlighet med artikel 92a och artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, enligt artikel 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.
- (d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav i enlighet med artikel 92a och artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, enligt artikel 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

där "Q_n" anger ordningstalet för den berörda kvartilen."

(32) Följande artikel ska införas som artikel 141 a:

*"Artikel 141a
Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet*

1. Ett institut ska anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkrav som anges i artikel 141 om det inte har egna medel och kvalificerade skulder i en mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det krav som anges i artikel 128.6 och vart och ett av följande krav i:
 - (a) Artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 och kravet i artikel 104.1 a i detta direktiv.
 - (b) Artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och kravet i artikel 104.1 a i detta direktiv.
 - (c) Artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och kravet i artikel 104.1 a i detta direktiv.
 - (d) Artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU.
2. Genom undantag från punkt 1 ska ett institut inte betraktas som underlåtande att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt artikel 141 om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Institutet uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt artikel 128.6 och vart och ett av de villkor som avses i punkt 1 a, b och c.
 - (b) Underlåtenheten att iaktta de krav som avses i punkt 1 d beror uteslutande på institutets oförmåga att ersätta skulder som inte längre uppfyller de urvalskriterier eller löptidskriterier som fastställs i artikel 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013.
 - (c) Underlåtenhet att iaktta de krav som avses i punkt 1 d varar inte längre än 6 månader."

(33) I artikel 145 ska följande led läggas till som leden j och k:

”j) komplettering av artikel 2.5 a och 2.5 b genom att fastställa, på grundval av de upplysningar som den har tillgång till

- i) huruvida institut eller kategorier av institut uppfyller de villkor som anges i dessa artiklar, eller
- ii) huruvida institut eller kategorier av institut har upphört att uppfylla de villkor som anges i dessa artiklar,

k) ändringar av förteckningen i artikel 2.5:

- i) genom att stryka institut eller grupper av institut där det relevanta institutet eller kategori av institut har upphört att existera,
- ii) genom att göra nödvändiga ändringar där namnet på det berörda institutet eller kategorin av institut har ändrats.”

(34) I artikel 146 ska led a utgå.

(35) I artikel 161 ska följande punkt 10 läggas till:

”10. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen se över och rapportera om genomförandet och tillämpningen av de tillsynsbefogenheter som avses i artikel 104.1 j och l och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.”

Artikel 2 *Införlivande*

1. Medlemsstaterna ska senast den [ett år efter ikraftträdandet av detta direktiv] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med [ett år och en dag efter ikraftträdandet av detta direktiv]. De bestämmelser som är nödvändiga för att iakttä de ändringar i artikel 1.13 och 1.18 om ändringar av artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den [två år efter ikraftträdandet av detta direktiv].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande